

Motion till riksdagen 2023/24:388

av **Ludvig Aspling och Nima Gholam Ali Pour (båda SD)**

Anhöriginvandring

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på vistelsetid för anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stoppa missbruk av anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om särskilt skydd för barn i anknytningsärenden och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det finns tillfällen då familjer splittrats eller ny kärlek uppstått över nationsgränser. Som ett familjevänligt parti ser Sverigedemokraterna det givetvis som önskvärt att var och en får leva nära sina närmaste familjemedlemmar. Invandringen till Sverige är dock sedan större delen av ett århundrade reglerad, och så bör det förbli. All anhöriginvandring och familjeåterförening skall därmed omfattas av, och följa, ett väluppbyggt regelverk. En grundförutsättning i detta regelverk är att anhöriginvandringen inte på ett orimligt sätt skall belasta svenska skattebetalare eller leda till våld i relationer eller ett ökat utanförskap. En annan är att familjebanden ska vara tillräckligt nära och att de ska kunna styrkas. Missbruk måste beivras.

Efter riksdagsvalet 2022 tillträdde en ny regering med stöd av Sverigedemokraterna utifrån den gemensamma överenskommelsen i Tidöavtalet. Detta avtal omfattar ett stort antal nödvändiga reformer på migrationsområdet, inklusive anhöriginvandring. Sverigedemokraterna kommer att följa upp avtalet men lägger nedan fram ett antal förslag som inte direkt omfattas av avtalet.

Ställ krav på vistelsetid för anhöriginvandring

Som suverän stat har Sverige rätt att på egen hand besluta om vilka utlänningar som skall få invandra, i synnerhet som anhöriga till personer bosatta här. Samtidigt har vi

förbundet oss att följa internationella konventioner och EU-lagstiftningen, vilket medför vissa minimikrav. Dessa tar främst fasta på skyddsbehövandes rätt till familjeåterförening. Givet det svåra integrationspolitiska läget i Sverige, med omfattande utanförskap, och givet den massinvandring som skett till vårt land de senaste åren är det dock viktigt att rätten till anhöriginvandring anpassas till den miniminivå som är möjlig i förhållande till vad vi åtagit oss. Sverige kan inte, och skall inte, vara mer generöst än vad som krävs.

En sådan anpassning till minimikraven är att en utlänning skall ha vistats lagligen i Sverige en viss tid innan en anhörig till utlänningen kan invandra för att bo här med utlänningen. Ett sådant krav på vistelse, om två år, omnämns exempelvis i familjeåterföreningsdirektivet (2003/86/EG). En sådan frist gör att utlänningen får god tid på sig att lära sig språket, integreras och rentav komma i varaktig egen försörjning innan andra familjemedlemmar ansluter sig. Även om ett sådant vistelsekrav inte får ställas på exempelvis konventionsflyktingar, enligt samma direktiv, finns det inga hinder för att ställa ett sådant krav på andra kategorier av invandrare, exempelvis alternativt skyddsbehövande, arbetskraftsinvandrare, studerande och så vidare. Beroende på tillståndskategori skulle det kunna vara lämpligt med olika längd på vistelsekraven. Ett uttryckligt sådant krav, och den exakta längden på ett sådant krav, bör utredas och införas snarast.

Stoppa missbruk av anhöriginvandring

Under de senaste årens stora migrationsflöden till Sverige har nära hälften av alla uppehållstillstånd beviljats för olika typer av anhöriginvandring. Detta aktualiserar frågan om så kallade kedjetillstånd. Detta rör sig om fall då en utlänning beviljats uppehållstillstånd i Sverige på grund av anknytning till en partner och sedan, efter en tid, avslutar relationen och agerar anknytningsperson åt en annan utlänning. När denne väl kommer till Sverige kan processen upprepas och den hitflyttade i sin tur agera anknytningsperson åt ytterligare en utlänning. Ett besläktat fenomen är så kallade ”ankarbarn”, som kommer till Sverige genom anknytning till en förälder och som därefter kan utgöra ”ankare” för en annan förälder och därmed en annan familj.

Sverigedemokraterna anser att detta skadar förtroendet för svensk migrationslagstiftning och gör det lätt för skrupelfria personer att utnyttja såväl system som människor. Det finns också en integrationspolitisk aspekt i att utlänningar som själva inte kommit in i samhället ordentligt hämtar hit anhöriga från hemlandet istället för att bli en del av Sverige.

Problemet åtgärdades i viss mån genom förändringarna i utlänningsrätten i juli 2020, då möjligheten att erhålla ett permanent uppehållstillstånd som första tillstånd begränsades och förenades med vissa villkor. Likväl kvarstår möjligheten till kedjetillstånd på ett oacceptabelt sätt. En utlänning som ursprungligen fått uppehållstillstånd i Sverige som anhörig bör därför aldrig kunna utgöra anknytningsperson åt en annan anhöriginvandrare. Först då utlänningen upptagits till svensk medborgare bör denna möjlighet finnas.

Särskilt skydd för barn i anknytningsärenden

Barn är en särskilt utsatt grupp när det gäller anhöriginvandring. Som minderårig är man särskilt känslig för påtryckningar och destruktiv påverkan från andra, särskilt inom familjen. För att garantera att barnets bästa alltid står i centrum anser Sverigedemokraterna

att en särskild prövning alltid bör göras när ett barn är anknytningsperson i ett anknytningsärende. Prövningen skall ta fasta på om en utlänning som vill återförenas med barnet kan inverka menligt på barnets utveckling.

Ludvig Aspling (SD)

Nima Gholam Ali Pour (SD)